

[Lars P. Jensen.]

Et spørgsmål, som vi også må drøfte i udvalget, er, om den vurdering, den motorsagkyndige kommer til, skal offentliggøres eller holdes hemmelig, indtil auktionen har fundet sted. Jeg kunne tænke mig, at man i forbindelse med denne vurdering supplerede den motorsagkyndige med et par andre sagkyndige, eller hvormange det nu skal være, så at der blev enten et vurderingsudvalg eller en slags ankeudvalg, for hvilket man kunne indanke sagen, hvis man mente, at den motorsagkyndige ikke havde vurderet helt tilfredsstillende.

Jeg er også noget betænkelig ved § 3, stk. 2. Der står, at hvis auktionen indbringer mindre end vurderingssummen, skal man kun have det, der indbringes ved auktionen. Jeg tror, det er lidt uheldigt. Det må vist være således, at vognen ikke på auktionen må sælges for mindre end vurderingssummen.

Efter § 4, hvor der er tale om fordelingen af de udgifter, som bliver nødvendige, pålægges alle disse udgifter sælgeren. Også dette kan vi drøfte. Umiddelbart er det min indstilling, at det er en så stor begunstigelse at få en ny vogn, at jeg tror, at de, der opnår det, om ikke med glæde så dog med forståelse vil bære disse udgifter. Men deres størrelse afhænger jo i allerhøjeste grad af, hvor smidig man gør ordningen, hvor hurtigt auktionen kan holdes, så at ikke udgifterne til opbevaring, garageleje og ekstra forsikring løber mere op end højst nødvendigt, og hvor i landet man holder disse auktioner, så ikke transportudgifterne bliver for store. Alt dette spiller ind med hensyn til de cirkulærer, der skal udsendes.

Med hensyn til § 5, der drejer sig om gavebiler, har jeg ingen bemærkninger at gøre, men jeg vil gerne benytte lejligheden til, da nu gavebilerne er gået ind i problemet i forbindelse med dette lovforslag, at henlede den højtærede ministers opmærksomhed på alt det skriveri, der har været i pressen i den senere tid om de såkaldte dollargrin. Det er i dag i dagspressen oplyst, at de gavebiler, der er kommet ind i Danmark, udgør 2 000, det vil altså sige ca. 50 pct. af det antal biler, der bevilges over automobilfordelingsnævnet. Om det går rigtigt til, ved jeg ikke, men jeg vil gerne henlede ministerens opmærksomhed på sagen, så at der kan tages lidt mere håndfast på disse spørgsmål. Jeg tror, at landet som sådant derved kunne få lidt mere hård valuta, som nu går udenom de legale kanaler til betaling af camouflerede gaver.

Jeg har ingen bemærkninger at gøre til § 6, der fastsætter, at ministeren skal give retningslinierne for normalpriserne.

Det bliver jo i sidste instans ikke disse normalpriser, der bliver afgørende; det bliver den vurdering, som den motorsagkyndige — eller udvalget, hvis det bliver et udvalg — kommer til, der bliver afgørende, idet de skal vurdere, hvor megen slitage der har været på vognen, og hvordan vognens stand er i almindelighed.

Til § 7 har jeg heller ingen bemærkninger at gøre. Der står, at ministeren for handel, industri og søfart er bemyndiget til at fastsætte de nærmere forskrifter, der er fornødne til gennemførelse af denne lov. Jeg er klar over, selvom jeg ikke er indstillet på at beskære ministerens bemyndigelse, at de cirkulærer angående retningslinierne, som skal udsendes i forbindelse med denne lov, er lige så vigtige som selve loven, og derfor vil jeg henstille til ministeren, om det ikke var hensigtsmæssigt, inden disse cirkulærer udsendes, at drøfte hele spørgsmålet eventuelt med rigsdagens vareforsyningsudvalg.

Til § 8 har jeg ingen bemærkninger.

Der står ikke noget i lovforslaget om, hvor lang lovens gyldighedstid skal være. Jeg skal ikke udtale mig om gyldighedstiden i øjeblikket, men kun sige, at jeg tror, vi skal drøfte dette spørgsmål i udvalget. Dette lovforslag er jo et forsøg, hvorved man vover sig ind på et nyt gebet lovgivningsmæssigt set, og jeg tror ikke, man skal lade loven løbe så farligt længe. Om man løser spørgsmålet, ved jeg ikke, men det er muligt, at man ret hurtigt kan høste erfaringer, der bevirker, at man kommer til at ændre loven på visse punkter.

Jeg skal på mit partis vegne med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til en grundig og hurtig udvalgsbehandling. Jeg er sikker på, at den højtærede minister, hvis udvalget skulle nå frem til en anden affattelse af lovforslaget, som er bedre, ikke ville have noget derimod.

From: Det må blive en noget forbeholden tak, som jeg retter til den højtærede minister for fremsættelsen af dette lovforslag. Jeg erkender naturligvis, at problemet består. Jeg vil endda gå så vidt at sige, at der er noget uanstændigt i den nuværende tingenes tilstand, og mit parti ser selvfølgelig med den største velvilje på et forsøg på at opnå en saglig løsning af dette spørgsmål. Jeg hilser også med tilfredshed, at ministeren ikke har gjort forsøg på at indføre den gamle maksimalprisordning. Den har vi